

mig, et saa smukt Tilbagetog, at jeg ikke yderligere i væsentlig Grad skal opholde mig ved det ærede Medlem. Det ærede Medlem fastholder, at Arbejdsløsheden er et lokalt Onde, og at den stiger efter Byernes Størrelse som Helhed — nu tilføjede han udtrykkelig „som Helhed“. Jeg har før paavist, at det passer ikke. Naar man tager Byerne i det enkelte, passer det aldeles ikke, at Arbejdsløsheden stiger efter Byernes Størrelse, det er ganske forskelligt. Men det passer heller ikke som Helhed, thi det er en Kendsgerning, hvad det ærede Medlem kan overbevise sig om ved at gaa tilbage til de Bilag, der fulgte med Betænkningen i Fjor, at Arbejdsløsheden i Købstæderne udenfor København er større, tagen som Helhed, end i København.

Jeg vil ikke nu begynde en Drøftelse med det ærede Medlem om Samfundsforholdene. Jeg vil blot sige, at naar det ærede Medlem saa stærkt tvivlede om, at den Samfundsordning, som jeg tilstræbte, vilde betyde noget godt, er det utvivlsomt saaledes, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at rokke ved den Kendsgerning, at med et socialistisk Samfund vilde i hvert Fald den Urimelighed ophøre, at der var Folk, der manglede Mad, Klæder, overhovedet de Livsfornødenheder, som nu en Gang ere nødvendige. Det er i hvert Fald rigtigt, at de behøve ikke at mangle det, thi i det nu bestaaende Samfund er der tilstrækkeligt til alle dem, der i Øjeblikket mangle det nødvendige. Det er jo til Stede alt sammen, baade Støvler, Frakker, Ost, Rugbrød o. s. v. De kunne blot ikke faa fat i det, fordi de ingen Penge have og intet Arbejde have. Der maa altsaa være noget galt ved Mekanismen, og det afhjælpes ved Socialismen. Det kan det ærede Medlem i hvert Fald ikke rokke ved.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), at naar han erklærer Arbejderne naturligt berettigede til at stille sig paa det Standpunkt, at de kun ville arbejde for den og den Løn pr. Time og ellers ikke modtage Arbejde, saa har han Ret, det ere de ganske berettigede, maaske ogsaa forpligtede til, men det bliver i alt Fald deres egen Sag. Hvad

der er sikkert, er dette, at man kan ikke komme til Samfundet, til Kommune og Stat, og sige: Kom og hjælp mig, for jeg sulter, fordi jeg ikke vil arbejde under 70 Øre pr. Time.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stauning): Det, det ærede Medlem ønsker, er altsaa, at Arbejdsgiverne uhindret skulle have Lov til at benytte Sulten i Arbejderhjem til at faa billigere Arbejdskraft.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Det, jeg ønsker, er, at man skal lade Arbejdere og Arbejdsgivere udfægte deres Kamp om, hvem der skal have størst muligt Udbytte af Arbejdet, og Samfundet skal kun befatte sig med at hjælpe, hvor der er virkelig Trang til Stede.

Ordføreren for Forelagsstillerne (Stauning): Det ærede Medlem siger, at han ønsker ikke, at Samfundet skal blande sig i denne Strid, men hans Standpunkt er jo ikke rigtigt, idet det ærede Medlem vil have, at de arbejdsløse skulle arbejde for en lavere Løn, end Tariffen hjemler dem, og Samfundet skal tage Repræsalier overfor dem, hvis de nægte det, hvorved Samfundet blander sig i Striden til Fordel for Arbejdsgiverne, medens vi ikke mene, at Samfundet skal blande sig i Striden, men staa upartisk udenfor. Og hvad specielt Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsforsikring angaar og Statens Bidrag hertil, er det et Spørgsmaal, der intet har at gøre med Arbejdernes Ret til at opretholde de en Gang fastsatte Lønninger. Selvfølgelig skal Arbejdsløshedskassen ikke benyttes i en staaende Strid og under Strejker, men under fredelige Forhold paa et givet Løngrundlag maa Arbejderne nødvendigvis have Ret til at hævde, at de Lønninger, som gælde, stadig skulle være gældende, selv om der er Nød til Stede i Arbejdernes Hjem.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem i dette Øjeblik vil kræve, at Samfundet skal støtte „Social-Demokraten“s Aviskoner i deres Kamp for at opnaa højere Løn, end „Social-Demokraten“ vil give dem.